Edmonton -- provinsen Albertas blomstrande huvudstad.

Fordom en jaktutpost i ödebygden, har Edmonton nu förvandlats till en stad av väsentliga dimensioner och är nu provinsens huvudstad. Etthundratjugo fabriksanläggningar arbeta för stadens vidare utveckling. Lantbruksutställning och marathonlopp i huvudstaden.

FÖR S. C. T. AV Y. M. WILHELMSON.

Provinsen Albertas huvudstad — Edmonton — med dess mångfald av höga tinnar och torn samt mäktiga affärsbyggnader giver ett imponerande intryck genom dess läge å de höga bankarna av Saskatchewan river, och stadens geografiska position är även ägnad att tillförsäkra den stor betydelse såsom handels- och industricentrum för omkringliggande området. Edmontons historia daterar sig tillbaka till 1798, då ett fort blev uppfört i närheten av platsen för den nuvarande staden. Redan i äldre tider fann man detta ställe vid Saskatchewan river lämplig, då det gällde att erhålla en centralpunkt för bytesmanträder till session i lokaler förlagda till parlamentsbyggnaden. Efter senaste provinsvalet styres Alberta av U. F. A.-regering (United Farmers of Alberta) med J. E. Brownlee såsom premiärminister.

En tur genom Edmonton övertygar en genast om, att från första början dess styresmän varit besjälade med framsynthet och ambition samt full övertygelse om framtida storhet för staden. Affärsdistrikten äro väl utlagda och genomdragna av breda gatuleder. Villakvarteren äro även smakfullt planerade, på sina ställen inhäddade i lummig grönska. Efterlängtad rekreation och vila efter dagens arbete inne i staden kunna sommartiden lätt erhållas i de stora parkerna, som finnas inom stadens gränser till en sammanlagd areal av ej mindre än 800 acres. Spårvägssystemet med dess 54 mil av rälslinjer och elektricitetsverken, det automatiska telefonsystemet samt vattenverksanläggningarna äro samtliga stadens egendom och drivas av skilda ämbetsverk sorterande under densamma förvaltning.

Bränsleproblemet har i Edmonton eerhållit en lycklig lösning och kan strängt taget knappast sägas vara något "problem" överhuvud taget. Staden är nämligen byggd just på ett område med naturliga kolförekomster av sådan rikedom, att inom ett område av 50 mils radie ej mindre än 45 kolgrufvor öppnats. Årliga produktionen från dessa uppgår till cirka 1,500,000 ton. Gas hämtas från de naturliga källorna vid Viking och föres genom ledningar den cirka 85 mil långa vägen till stadens gasanläggning. Såsom en följd av låga priser å bränsle och drivkraft är Edmonton väl lämpat för industriella anläggningar. De omkringliggande landområdena äro rika på naturliga resurser — säd för malning till mjöl i stadens kvarnanläggningar och timmer för sågverken. Råolja för raffinaderierna hämtas från oljefältet kring Wainwright. Därtill komma vidsträckta farmningsdistrikt på större eller mindre avstånd från staden, vilka förse Edmonton med olika lantbruksprodukter för dess stora fabriksanläggningar där smör och ost samt köttvaror tillverkas eller beredas. Smörframställningen är särskilt betydelsefullt bland stadens näringsgrenar, enär Edmonton 40 procent av provinsens hela produktion av denna vara framställes. Sex mejerier äro förlagda inom stadens gränser med marknad över nästan hela världen såsom Förenta Staterna, England, Frankrike, Belgien och Japan. Sammanlagt finnas omkring 120 olika fabriksanläggningar i Edmonton, vilkas årliga produktion uppskattas till 32 miljoner dollars.

Liksom Edmonton i forna dagar var centralplatsen, varifrån hundraden av stigar gingo ut till de vidsträckta ödemarkerna och jordområdena, är det numera i än högre grad ett centrum för ett flertal olika järnvägar. Först och främst passeras staden av Canadian National-järnvägens transkontinentala linje med ett avstånd av 792 mil österut till Winnipeg och 775 mil åt väster till Vancouver. Andra C. N. leda via Peace River Junction och Alberta Beach — Edmontons badort sommartiden — till den transkontinentala linjen nära Entristle; mot nordväst går järnvägen till Whitecourt, och i nordlig riktning nås stationen Athabaska efter 95 mils resa. Åt öster går bibana 127 mil till St. Paul samt ännu en via Battleford Pc. till Saskatoon och Prince Albert, och mot söder slutligen leda olika linjer till Alliance, Camrose och Calgary.

Den förut i en av mina artiklar omtalade järnvägen till Peace River-distriktet, nämligen Edmonton, Dunvegan och British Columbia Railway, drives numera av C. N. R., sedan Canadian Pacificbolaget i början av november månad 1926 återlämnade densamma till Albertas provinsiella regering efter att i 5 år genom kontrakt ha omhänderhaft banans trafik och skötsel. Genom detta arrangemang har ånyo frågan om Peace River-järnvägens dragande till huvudnätet i British Columbia blivit aktuell och skall föreläggas innevarande års parlament.

På Canadian Pacific-järnvägens linjer kunna förbindelser erhållas via Wetaskiwin mot öster till Camrose och Winnipeg samt mot söder till Calgary och C. P. R:s transkontinentala banan. — Båda de stora järnbanesystemen ha stationsanläggningar på centrala platser i Edmonton. Inom kort torde C. N. R:s stationsbyggnad utbytas mot en ny av mera modern konstruktion och inredning, emedan den alltjämt växande trafiken nödvändiggjort utvidgade lokaler.

Sommarmånaderna i Edmonton-distriktet utmärka sig för långa solskensdagar, under det att regnfallet på våren och försommaren förorsaka livlig växtlighet av säd och foderväxter. Trots att Edmonton nått en hög grad av utveckling, kan dock väsentligt mera väntas i framtiden. Särskilt norr och väster om staden ligga stora områden av odlingsbart land i väntan på att tagas i anspråk för rationell farmning, och steg för steg går utvecklingen vidare framåt. Vid sidan av helt nya jordbrukare, som slagit sig ner i Edmonton-distriktet eller kringliggande områden märkas även äldre farmare, vilka funnit anledning förflytta sig från för jordbruk mindre lämpliga platser och nu slå sig ner i dessa öde bygder. Trakterna kring Edmonton vinna alltmera i anseende såsom varande lämpliga för farmning, och med hänsyn till att här särskilt goda kommunikationer finnas äro utsikterna goda för en livlig blomstring under de kommande åren. Det är dock att märka, att tills vidare rena pioniärförhållanden äro rådande på ett flertal platser, och här liksom mångenstädes fordras många år av hårt arbete, innan fullständigt oberoende kan vinnas.

Situationen inom jordbruksdistrikten kring Edmonton torde bäst kunna illustreras genom siffror beträffande mängden av de alster som komma därifrån. Värdet av totala produktionen från blandad farmning i dessa områden var exempelvis år 1925 $166,394,842, varvid är att bemärka, att samtliga slagen av produkter visade ökning i förhållande till tidigare år. Ehuru siffrorna för fjoåret änu ej äro tillgängliga, torde dessa med säkerhet kunna anses vara ännu högre. —

I Edmonton hållas stundom lantbruksutställningar, och förra sommaren hade jag just nöjet anlända till staden, då ett dylikt evenemang skulle gå av stapeln. På utställningsplatsen råddes på sedvanligt sätt liv och rörelse. Från när och fjärran hade man kommit tillstädes att taga en överblick av, vad Edmonton-distriktet och Alberta i allmänhet kunna åstadkomma ifråga om skilda slag av lantbruksprodukter. Där exponeras prov av vete, korn och havre samt potatis och grönsaker från olika distrikt, experter lämnade värdefulla råd ifråga om sädesodling och boskapsskötsel, och sist men inte minst förevisades praktexemplar av husdjur. Ett sexspann av jättehästar tilldrog sig särskilt berättigad uppmärksamhet, när de stattliga djuren kördes omkring på arenan av en körkarl, som säkerligen visste sättet, att styra de ystra djuren. Fram på aftonen vidtogo förlustelserna avsedda att skänka ombyte och nöje åt den stora åskådareskaran, som till största delen bestod av lantmän hårdade av många hårda tag ute på det ensliga "homesteadet". Ett lyckat fyrverkeri mot slutet tjänade ej just att dämpa festglädjen. Upp från marken, hän emot den matta sommarhimlen svingade sig de glödande eldpjäserna för att på en viss höjd plötsligt krevera och sända ett regn av stjärnor och solar skiftande i regnbågens färger genom luften och slutligen dö bort i det tomma intet. Liksom förvånade blinkade stjärnorna å firmamentet ner på sina nya konkurrenter i ljusets värld, och inte var det väl underligt, att efteråt en liten världsmedborgare vid betraktande av himmelens glödande punkter frågade sin hulda moder, om det där var fyrverkeripjäser, som stannat kvar där uppe.

Vad mig beträffar fick den lyckade aftonen en något mindre angenäm avslutning. Lockade av det "glimrende veir", som norrmänen säga, beslöt jag mig att företaga återfärden till stadens centrum med tillhjälp av apostlahästarna. Så långt var allt väl, men jag råkade i hastigheten ej taga i betraktande, att jag vistats i staden Edmonton endast några få timmar och till följd därav just ej hade lyckats erhålla särdeles god rekognosceringsförmåga bland storstadens alla gator och kvarter. Resultatet uteblev ej heller. Helt plötsligt befann jag mig nämligen vandrande omkring på gator i för mig fullständigt okänd stadsdel, där envar tycktes lida av kronisk sömnsjuka. Åtminstone hade jag ej nöjet se eller komma till tals med någon människa på en halvtimmas tid. Slutligen tycktes emellertid lyckans gudinna ha varseblivit det fatala i min situation och räckte mig en hjälpande hand i form av en "taxi", som kom körande på några kvarters avstånd. Chauffören hörde ej mina vilda maningsrop att stanna, men jag satte högsta fart efter hans eleganta åkdon. Ack, huru skulle väl ej mänskligheten ha fröjdats, om den varit i tillfälle skåda detta vilda marathonlopp i den sena kvällstunden å gatorna i staden Edmontons utkanter. Resultatet blev emellertid, att jag avgick med segern i denna nervfrestande kapplöpning och befann mig kort därpå sittande i ostörd frid å mitt hotellrum. Slutet gott — allting gott, och så var denna upplevelse ur världen —

Samtidigt som Edmonton enligt ovan är av stor betydelse för omkringliggande distrikt, är staden därjämte av vikt såsom utgångspunkt till de öde områdena i norr, vilka äro bland de förnämsta jaktcentra i världen. I Edmonton erhålla jägarna nödig utrustning för den ofta fleråriga vistelsen i de nordliga regionerna samt försälja merendels sina fångster till stadens många pälsvaruhandlare eller av dessa utsända uppköpare. Från huvudstaden distribueras post och livsmedel till ensliga utposter, och affärer göras med eskimåer i det fjärran belägna midnattssolens land.

Bland skandinaver i Alberta

handeln med indianerna och upplagring av hudar och skinn. År 1807 byggde därför även Hudson's Bay Company en utpost, kallad "Fort Edmonton", vilket förlades just på den plats, där i våra dagar provinsens vackra parlamentsbyggnad reser sig, krönt av en stattlig kupol. Under tidens lopp har sedan den lilla byn på flodstranden vuxit ut till en stad av väcentliga dimensioner och provinsens huvudstad. Vid början av tjugonde århundradet hade staden en befolkning av endast 2,625 personer, men då Canadian Northern-järnvägen år 1905 drogs förbi platsen inträdde en tid av hastigt framåtskridande, och enligt senaste officiella siffror räknar numera Edmonton inom sina gränser ett inbyggareantal av 64,740.

Edmonton är säte för provinsen Albertas regering. Legislaturen sam-

Utvidgningsplan för C. N. R:s verksamhet framlägges av Chas. Dunning.

(Forts. fr. sid. 1.)

Elk Point, östra Alberta, 19,0 mil, $745,000.

Ashmont till Bonnyville, Alberta, 38,0 mil, $1,415,000.

Bretona till Clover Bay, Alberta, 11,0 mil, $319,000.

Tillsammans 470.2 mil och sammanlagd kostnad $19,120,000.

Till sovjets minister i Stockholm har utnämnts hittillsvarande sändebudet i Japan, Victor Kopp.

120 mil på två gallon bensin.

Automobiler starta omedelbart oavsett vädret.

Omaha, Neb. — En häpnadsväckande ny uppfinning gör det möjligt för automobiler att köra 120 mil på två gallon bensin. Vid sidan av denna enastående låga bensinförbrukning förmår "Quickstart" att igångsätta även den mest avkylda motor omedelbart i vilket väder som helst. Samtidigt förmår den också att förhindra och avlägsna carbon, avhjälpa tändstifts-obehag, spara olja och föröka motorns livslängd. Många avnämnare rapportera att de kunnat köra 46—60 mil på en gallon bensin samtidigt som motorn startat omedelbart. Uppfinnaren söker agenter och garanterar resekostnader samt ett rikligt tilltaget förskottskonto. Detta är en chans att förtjäna $50.00 till $400.00 per vecka. Fritt prov till agenterna. Skriv till **"Quickstart Mfg. Co," Dept. 5101 C, Station C. Omaha, Neb. U. S. A.**

En förskingringsaffär av uppseendeväckande storlek har uppdagats i Stockholm.

(Forts. fr. sid. 1.)

att den kommer att draga ut på tiden är att de av Cederborg belånade lagerbevisen ofta av den första långivaren i sin tur rebelånats. Cederborg lär, enligt uppgift, ha haft flera tackärnslager på olika platser i landet. Vid beläningarna har han emellertid i de flesta fall använt sig av ett järnlager i en magasinsbyggnad vid Vårtan.

Detta lager är emellertid endast helt obetydligt och täcker icke på långt när den kvantitet som Cederborg uppgivit. Endast ett ringa fåtal av direktör Cederborgs långivare eller förläggare ha hittills anträffats och blivit i tillfälle att lämna belysande upplysningar om mellanhavandena. Med de stora belopp, varom det är fråga anses det självklart att långivarnas antal måste vara ganska betydande. Någon häktningsåtgärd mot direktör Cederborg hade icke vidtagits ännu och när beslutet härom kommer att fattas är givetvis beroende på hur snart utredningen ger något resultat.

Enligt en uppgift skall direktör Cederborg ha förfogat över ett järnlager på 10,000 ton, men lagerbevisen gälla omkring 11,000 ton. När de brottsliga manipulationerna börjat har ännu icke kunnat fastställas. Direktör Cederborg kommer att begära sig själv och firman Dietrichson i konkurs.

New Yorks nattliv skall reformeras.

(Forts. fr. sid. 1.)

New Yorks första nattklubb var troligen Supper Club, som höll till i Murrays cabaret högst upp i ett hus vid Fyrtioandra gatan. Den stiftades 1912 och bjöd på mycket gouterad helnattsfröjd med dans och flytande stimulantia ända till gryningen eller så länge det fanns folk kvar i lokalen. Dåvarande borgmästare Gaynor, som ansetts vara en mycket liberal och förståelsefull man, överraskade den 1 april 1913 med ett stängningspåbud — alla dylika lokaler skulle vara utrymda klockan 1 på natten. Polisen skulle se till att förordningen efterlevdes. Det väliade åtskilligt spektakle och ett tillfälligt avbrott i det sena nattlivet. Men förordningen var alltför sträng. Det borde redan i förväg ha stått klart, att det skulle vara omöjligt att med ens hejda en storstads nöjesliv vid en sådan timme. Enda verkan blev också att musiken tystnade klockan 1, huvudportarna stängdes och allt utåt synligt ljus släcktes, men bakportarna förblevo öppna — och nattlivet var numera hemligt med allt vad det förde med sig av ljusskygghet och smygtrafik.

Nästa borgmästare, John Purroy Mitchell, företog också som en av sina första ämbetsåtgärder att mildra Gaynors förordningar. Stängningstiden utsträcktes till klockan 2 trots protester från kyrkligt håll och från kvinnliga nyterhetsorganisationer, och dessutom meddelades licenser till vissa etablissemang att hålla öppet hela natten. Omkring tvåhundra sådana licenserade nattklubbar funnos 1914. De tjänade som ett slags säkerhetsventiler och bättre förhållanden syntes på väg att inträda.

Så kom förbudet. Och det hela förändrades fullständigt. Licenssystemet fanns kvar, men förlorade all betydelse. När det officiellt inte serverades någon sprit behövdes ingen licens för det, när det inte togs betalt för dansen eller för den kabaretunderhållning som bjöds behövdes ingen licens för det heller, och då allt försiggick i slutet sällskap hade staden ingenting att säga till om beträffande stängningstiden. Man roade sig precis så som man behagade och det enda man behövde frukta var förbudspolisens razzior. Olika metoder lära ha anlitats för att avvända förbudspolisens nit, men även om dessa till sist skulle slå fel var det i förväg sörjt för verksamhetens fortsättande. Nya lokaler voro i regel förhyrda lång tid i förväg och "klubben" flyttade genast dit, när den gamla klubben stängdes. Driften var tillräckligt lönande för att täcka alla kostnader för dessa lokalutbyten och ändå ge god vinst åt den oftast mycket kapitalstarke man, som i tysthet står bakom klubben. Man beräknar att omkring 40,000 personer varje natt besökt dessa klubbar, därav ungefär hälften främlingar i staden, som för en gångs skull vilja pröva på New Yorks nattliv och som äro beredda att betala vad det kostar. Betala få de också. Det billigaste de kunna förtära är en flaska mineralvatten — till två dollar. Alla övriga priser stå i proportion därtill. Orh dock är det regel inte själva etablissemanget som pungslår den nya gästen värst, utan olika "specialister" bland de övriga gästerna, herrar och damer.

400-årsminnet av Västerås riksdag kommer att officiellt firas i Västerås den 21 juni.

Budgetsförslaget har under veckans lopp varit föremål för långa debatter.

(Forts. fr. sid. 1.)

lyckats nedbringa statsskulden med $100,000,000 det konservativa partiet endast lyckats reducera den med $27,000,000. Under kommande femton år ansåg talaren att regeringen skulle kunna lyckas nedbringa skulden med mellan 6 och 7 hundra miljoner för så vitt samma finansplaner komme att tillämpas. I Manitoba och Saskatchewan har budgetsförslaget hälsats med tillfredsställelse och detsamma torde också vara förhållandet i Alberta. Beträffande sådana provinser, som Ontario och andra östliga provinser syntes det som om budgeten även där hälsats med tillförsikt och belåtenhet samt framhöll till slut, att densamma med säkerhet kommer att bidraga till fortsatt blomstring i Canada.

J. A. Glen, liberal-progressiv, framhöll med anledning av debatten att det vore önskvärt att regeringen ville avgiva en förklaring över dess ställning till tariffrågan och H. E. Lavigueur trodde att Civil Service Commissions anslag av $400,000 vore för stort tilltaget, då det kunde förmodas att kommissionen ej gav valuta för detta stora årliga anslag.

Järnvägsministern framhöll med anledning av en del interpellationer i samband med framläggandet av tarifförslaget, att detsamma baserade sig på att söka tillvaratagа Canadas intresse i sin helhet och kunde ej enbart rätta sig efter provinsiella eller andra önskemål för så vitt dessa skulle vara i strid med det bästa för landet i sin helhet.

Den kritik regeringen blivit utsatt för beträffande budgeten kommer för. nämligast från konservativt håll samt delvis från U. F. A. vilken organisations representanter sökt inverka å regeringen i vissa för jordbrukarna mera viktiga frågor, men hava dock visat att de uppskatta budgetsförslage i sin helhet i vilket de se möjligheten till en fortsatt sund utveckling för Canada i framtiden. Som helhet betraktat har budgeten under debattens gång mottagits välvilligt och åtskilliga uttalanden ha gjorts i favör av densamma, liksom regeringen blivit gratulerad till de förbättringar av landets finansiella ställning, som vidtagits.

Tillägg till kontrollagen över bryggerierna i Man. introduceras av Craig.

(Forts. fr. sid. 1.)

att relatera något ur det mycket uppmärksammade tal Joseph Bernier nyligen höll inför Winnipeg konservativa klubb och vilket tal utmynnade i en skarp anklagelse överför Brackenregeringens sätt att handhava provinsens angelägenheter. Talaren yttrade bland annat han ej kunde varken se eller tro att den nuvarande regeringen vore i stånd att föra Manitoba framåt på ett lyckligt sätt. Provinsens naturliga resurser utnyttjas ej på ett fruktbärande sätt och i flera avseenden har det ekonomiska välståndet gått tillbaka i stället för att utvidgas i fortsättningen. Under den konservativa regimen, framhöll talaren, byggdes 2,000 mil järnväg i provinsen utan någon merkostnad för befolkningen, telefonavgifterna voro lägre och samma förhållande existerade beträffande skatterna. Nu är det tvärtom, framhöll Bernier, järnvägsprogrammet vilar, telefonavgifterna äro högre och skatterna äro också högre än under den konservativa regimen. Skulle skattereduceringen kunna fullföljas effektivt och i stil med provinsens utveckling skulle denna beskattning kunna reduceras med ungefär $2,000,000.

Universitetstaden i Parc Montsouris.

(Forts. fr. sid. 1.)

man, vilket härvidlag är en fördel.

Redan i höstas invigdes i prinsens av Wales' närvaro canadensarnas hus, skänkt av canadensiske senatorn Wilson. Under året öppna belgierna sitt nationshus, som rymmer 225 studenter, och så följa engelsmännen med ett hus rymmande 300, amerikanerna, spanjorerna, schweizarna, holländarna, japanerna, portugiserna, argentinarna, vilkas hus, som kostar en million fr., skänkts av bankiren Bemberg. Republiken Kolumbias senat har beviljat 30,000 dollar för de kolumbiska studenternas hus.

Skall svenska flaggan fattas i den nya universitetsstaden? En kommitté arbetar hemma för vårt studenthem, men att uppbringa medlen är icke lätt. Varje nationshus måste kunna inrymma minst 75 rum, vilka beräknas kosta 40,000 fr. stycket. Detta gör inalles 3 millioner fr. eller omkring 500,000 kronor.

Senator Honnorat, en bland Alliance franco-suédoises verksammaste medlemmar, står i spetsen för företaget, som han gjort till sin livsuppgift. Han har framhållit, att man vill blanda de utländska studenterna med de franska, varigenom bådå lära fortare och bättre känna varandra än nu är fallet i Quartier-Latin. 350 franska studenter från alla delar av provinsen bebo redan ett hus, som uppförts för 10 millioner, skänkta av framlidne mecenaten Deutsch de la Meurthe. Agronomiska institutet och Ecole Centrale, som utbildar ingenjörer, ha också sina bostadshus i "la cité universitaire", i vilka 270 studerande logeras. En plats i dessa franska studenthem är så eftersökt, att man får 30 ansökningar för varje plats, berättar senator Honnorat.

Det finns säkert icke plats inom området för alla folk, som önska sådan, och det ligger utan tvivel periculum inmora. Vad man hemma anser sig vilja göra för vårt lands närvaro bland eliten av nationer i denna enastående universitetsstad bör göras snart, om vi vilja begagna det anbud vi fått.

Volmar.

Parasiten.

Medan andra parasiter leva av arbetarnas produkter, tager binnikemasken förutom näring, även sin gästs liv, genom att sakta tära på det. Tänk sig att föda en binnikemask, kanske tentio fot lång, vilken ensger upp alla de goda safter, som din mage upptager från födan du äter, ursprungligen avsedd att hiva klart och rikt blöd. Det tager litten tid för det ta förfärliga odjur att, till ytterlighet undermina hälsan hos patienten. Ingen kan leva utan näring och binnikemasken helt enkelt stoppar blodcirkulationen. Den vaxer dagligen och patienten får lida av otaliga plågor och besvär. Dun kan icka döda masken i magen emedan den är starkare än du själv. Om du tager gift för att döda den kommer du att döda dig själv. Men det finnes en utmärkt väg att taga bort denna rysansvärda skapelse, för vilken så många människor gå en förtidig död till mötes. "Laxtan" är det medel som brukas överallt, det dödar icke binnikemasken, det endast bedövar den och sedan driver de andra beståndsdelarna i Laxtan, kvickt ut binnikemasken från kroppen. När den en gång är borta kan du välsigna den dag du läsa denna annons. Dun kan icke betala för mycket för att bli avl med binnikemasken. Gör idag order på en full sats av Laxtan till 10:48. Säljes endast av Canadian Office, Royal Laboratory, Netting Bldg. Windsor, Ont. Godkänn icke efterapningar, utan sänd för det rätta. Billig medicin är pilgram, en verklig vara kostar alltid pengar. Laxtan är oskadlig även om du icke skulle hava binnikemask. Det är bättre att betala för en god medicin än att hava dina släktingar att betala för din begravning. För ett försäkrat paketpost tillägg 25 cents. Sändes icke C. O. D.

Tusentals män, kvinnor och barn, behandlas för många andra sjukdomar då deras verkliga åkomma är vidundret — binnikemasken. Säkra teeken på att denna parasit är tillfinnandes är avförsel av delar av masken, och andra tecken äro förlust av aptit med stundvis glupskhet, överdragen tunga, hjärtbränna, smärtor i ryggen och benen, svindel, huvudvärk, mörka ringar under ögonen. Magen känna tung, upphälst och stundvis kan man förnimma en krypande känsla. Patienten har gul hud, förlorar i vikt, har dålig andedräkt, spottar ofta, helt och hållet ambitionslös, ingen lust till arbete, alltid lak. Slaganfall äro kända för att ha förorsakats av detta vidunder, som ibland når en längd av 50 fot. Då det kryper in i hjärtrupen kan det lätt hända att offret avlivas. Driv bort detta vidunder genast innan det undergräver Eder hälsa. Sänd $10.48 för en behandling med Laxten om Ni önskar bli fri denna förskräckliga parasit. Laxten är oskadligt änskönt Ni icke har binnikemask. Säljes endast av Royal Laboratory, 4 Netting Bldg., Dept. 121, Windsor, Ont. För försäkring av paketet 25c extra. Sänd pengarna i försäkrat brev. Sändes absolut icke mot C. O. D.

TILL SALU

Enkeltkammiga, vita leghorntuppar av engelsk ras, från direkt importerade ägg. $2.00 styck.

A. O. PEARSON.
Box 32, Leslie, Sask.

BÖCKER OM CANADA

Vennerström, 1. Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintryck. Rikt illustrerad. 75 cents.

Nelson, H. Canada, nybyggarlandet. Rikt illustrerad och med tio planscher. Yterst intressant $2.25.

Böckerna expedieras mot insändandet av beloppen.

Kataloger gratis på begäran.

ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE
561 Third Avenue
New York City.

GALLSTENAR

och alla slags mag- och leversjukdomar botas snabbt genom "Hexophen Capsules." Om Ni besväras av sjukdomar i inälvorna; kolik, värk i ryggen, indisposition, gaser, gulsot, dålig matsmältning eller hjärtlidande, skulle Ni genast använda Eder av detta utmärkta botemedel. "The standard for years." Det har använts av tusentals människor med bästa resultat. Pris $5,00 per ask för en hel månads sats. Beordras från ANDERSON & CO., Box 203 H. Windsor, Ont.

Önskas

ett medelålders fruntimmer, helst svenska, för hushållsarbete och att hjälpa till i en mindre affär å landsorten. Måste kunna skriva och läsa engelska. Endast tre äldre personer i familjen.

C. E. HAGSTRÖM,
Milleton, Sask.

RAD FÖR MAN om förebyggande och botande hemma av kroniska, nervösa sjukdomar, njur- och blåsejukdomar, reumatism, nervsvaghet etc., skickas fritt. Dr. C. Lunde, Box 252, Detroit, Mich

Grammofonskivor!

På grund av ett fördelaktigt inköp kunna vi offerera nedanstående grammofonskivor till ett reducerat pris av 65c. per styck.

Norska:

Den store Hvite Flok.
Agnes.
Liden Karen.
Majsang.
Norsk Folkevise, "Ola! Ola! Min ejen ongje."
Serenade, "Maanen lyser over sjöen."
Hjem Kjäre Hjem.
Hvor skulde Jeg.
Vor Gud Han Er Saa Fast En Borg.
Kirken Den Er Et Gammelt Hus.
Närmare Gud till Dig.
Sov i ro.
Sångaren på vandring.
Irmeline Rose.
I rosens doft.
Hälsning från Sverige.
Rosen i december.
På Raines strand.

Svenska:

Kostervalsen.
Bohusdrillen.
Det gamla Stockholm.
Min Mamma.
Hosianna Davids Son.
I gröna palmers skrud.

Danska:

Selma.
Igaar fik Jeg min Tröje.
Du er Rig Du er deilig Ö Syd.
Det er saa yndigt at följes ad.
Lille Ellen.
Gutter ombord.
Slesvig vort omstridte elskede Land.
Slummer södt i Slesvig Jord.

Finska:

Kielon Jaahyvate.
Mine Tahdon Laulun Laulella.
Vai Aiti Pork Ja Raukka.
Rekilauluja.

Grammofonstift säljas till 25 cents per ask.

Engelska plattor, av vilka vi hava flera hundra, säljes också till betydligt nedsatta priser.

Alla plattor äro förstklässiga och de ordinarie priserna äro mellan 85c. till $1.00 per styck, vilket pris finnes angivet på varje platta. Dessa plattor få ej förväxlas med de vanliga 75 cents plattorna då de sistnämnda äro betydligt underlägsna i kvalitet.

Begagna Eder av denna anledning att kunna få absolut förstklassig grammonfonmusik för nära hälften av det ordinarie priset.

SCANDINAVIAN BOOKSTORE
246 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Gynna våra annonsörer.